

cuntaire Offer, er der vistnok ikke mange Sognepræster, som vilde ønske en saadan Ordning, og som tilmed selv vilde bidrage dertil. Havde nu Sognepræsten nægtet at gaae ind paa den foreslaaede Ordning, kunde man saa ikke sige, at der paa det paagjældende Sted var Trang til en Lov som denne? Det er med megen Styrke bleven tilraadet, at dette Lovforslag skulde iaar have den samme Skjæbne som den, et lignende Lovforslag fik ifjor. Ifjor blev det paastaet, at det da foreliggende Lovforslag var slet forberedt og trængte til yderligere Forberedelse, og den kunde det faae ved Erklæringer fra Biskopperne og Landemoderne. Nu er Lovforslaget undergaaet denne Behandling; det har været hos Biskopperne og ved Landemoderne, men nu siger man: Nu skal det henvises til den Kirkecommission, som den høitærede Minister ønsker at faae nedsat. For det Første maa jeg dog bemærke, at det ikke er saa aldeles afgjort, at Kirkecommissionen virkeligt kommer istand. Der er nok i Folke-thingets Finantsudvalg et Fleertal derfor, men man har jo dog før seet, at Forslag af Mindretal i Finantsudvalget ere blevene vedtagne. Men jeg kommer her tilbage til den samme Indvending mod at lade denne Lov behandle af en Kirkecommission, som jeg fremsførte ifjor, og det er den, at det, som det forekommer mig, vilde være umuligt for en Minister at sammensætte den Commission, der skal behandle en Lov som denne. Nu have Alle de, som der kunde være Tale om at gøre til Medlemmer af en saadan Commission, paa en eller anden Maade havt Leilighed til at udtale sig; naar nu Kirke- og Underviisningsministeren skal vælge Medlemmer af en saadan Commission, veed han altsaa i Forveien deres Mening om denne Sag og veed, hvorledes de ville stemme. Det vilde saa dog være underligt, om Kirkeministeren, som selv har en bestemt Mening om Sagen, skulde sammensætte en Commission saaledes, at dens Fleertal var imod ham; det kan man dog ikke vente. Men, skulde han altsaa sammensætte Commissionen saaledes, at dens Fleertal var med ham, saa blev det jo næsten et Spilfægtteri, og desuden vilde dette maaskee ogsaa have tilfølgelse, at endeel af saadanne Mænd, som isvrigt kunde være meget brugbare og

nyttelige Medlemmer i en Kirkecommission, ikke bleve medtagne, netop fordi de i denne Sag stode som Ministerens Modstandere. Jeg kan derfor ikke see Anbet end, at denne Sag burde være endt, førend Kirkecommissionen bliver nedsat. — De Indvendinger, som ellers ere fremkomne imod Loven, kan jeg i det Hele taget ikke tillægge nogen Betydning, ligesom jeg da ogsaa i den senere Tid kun har hørt saa Indvendinger, som vi ikke allerede have hørt tidligere. Naar der f. Ex. af en æret Taler (Krog) blev lagt Vægt paa den Udtalelse, som var kommen til Rigsdagen fra Biskopperne, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at denne Udtalelse hviler paa en Misforstaaelse. I det Dieblit, man gaaer ud fra, at de saakaldte frie, selvstændige Præster ikke ere bundne ved Forpligtelsen til for Menigheden at forkynde den evangeliske Lære, og naar man overhovedet gaaer ud fra, at Menighederne vilde komme til at staae ganske frie for alle Forpligtelser, og at Præsterne ikke skulde have accurat de samme Forpligtelser, som paahvile Sognepræsterne, — naar man gaaer ud derfra, saa kan man naturligtviis heller ikke komme til et rigtigt Resultat. Jeg troer, at Slutningen er rigtig efter det Udgangspunkt, man har brugt; men naar nu Udgangspunktet er urigtigt, saa maa Slutningen jo ogsaa blive det. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det høie Thing at behandle dette Forslag velvilligt. Det er et Forslag, som der har været arbejdet paa i mange Aar, og jeg vilde meget beklage, om det nu atter skulde udskydes til en uvis Fremtid og henflydes under en Commission, hvor det muligt atter vilde blive fraraadet.

Bindesbøll: Hvis jeg tidligere havde modtaget Rigsdagstidenden, hvori det forrige Mødes Forhandlinger findes trykte, vilde jeg have tilladt mig at svare Tidt paa de Bemærkninger, som den høitagtede Minister sidste Gang gjorde til, hvad jeg havde fundet mig foranlediget til at udtale. Men jeg har først modtaget vedkommende Blade af Tidenden, efterat jeg idag var kommen herne i Thinget, og jeg skal derfor indskrænke mig til en af de Bemærkninger, som jeg mindes blev gjort af den høitagtede Minister, og som jeg anseer